

dette end paa ingen Maade svarer til det, han kunde ønske gennemført, hvis han havde været alene om at bestemme dette.

Wilff: Der er næppe paa dette Tidspunkt og ved denne Lejlighed Anledning til at holde lange Taler om de forskellige Indstillinger, der her foreligge for Udvalget, men jeg for mit Vedkommende har dog nogle Bemærkninger at gøre paa Grund af den Særstilling jeg har indtaget i Udvalget. Disse Bemærkninger vil jeg dels rette mod det Forslag, som er fremkommet fra Flertallet, og dels fremsøre til Forfar for mit eget. Jeg skal ikke gøre disse Bemærkninger positionsvis. Det vilde tage overordentlig lang Tid at gennemgaa den store Mængde Ændringer, der foreligger, og det mener jeg, er en Ting, som kunde gøres i Udvalget, og som det ikke kan være Meningen at gøre over for dette Ting. Jeg skal derfor kun tage Standpunkterne i det hele og store og lade Enkelthederne ligge.

Der blev af den sidste ærede Taler bragt Udvalget en Tak for det loyale Samarbejde, som har fundet Sted i det. Det vil let komme til at se ud ved det, jeg nu maa sige, som om jeg ikke tiltrådte denne Udtalelse, men det er dog ikke min Mening, at protestere mod den ydede Anerkendelse. Men Sagen er den, at jeg nødes til her at udtale straks til en Begyndelse, at der egentlig slet ikke har fundet noget Samarbejde Sted i Udvalget. De Resultater, som ere stabte, ere stabte uden for Udvalget, men ikke i Udvalget. Dette fremgaaer jo i Grunden allerede af den Erklæring, hvormed Flertallet aabner Betænkningen, nemlig at man „under Hensyn til det omfattende Forarbejde, som Regeringen gennem Loldkommissionens Betænkning har stillet til Udvalgets Naa-dighed, fra alle Sider har kunnet enes om Ønskeligheden af at fremme Udvalgets Arbejde ved en rent forretningsmæssig Behandling af det foreliggende Stof“. Men det er maasse lidt uklart for ikke-indviede, hvad der ligger i disse Ord: forretningsmæssig Behandling. Jeg skal nu ikke indlade mig paa uforfarlige Indiskretioner, men maa dog forklare, hvad der menes med Ordene. De skulle da sige dette, at efter at Udvalget paa nogle forberedende Møder havde underkafstet Loven en løs 1ste Behandling og derefter indaldt Ændringsforslag, og efter at disse vare indkomne, saaledes at de 3 Standpunkter inden for Udvalget kom til at foreligge i en Række Ændringsforslag, blev man i Udvalget enig om, at det ikke nyttede at drøfte disse Ændringsforslag, fordi man alligevel ikke kunde over-

bevise hinanden. Det var en Anstuelse, der blev hævdet fra forskellige Sider, og jeg som ene kunde ikke modsætte mig det, selv om jeg havde villet det; men jeg fandt i øvrigt heller ikke Anledning dertil, fordi jeg opfattede det som Udvalgets Hensigt at aflevere de i Ændringsforslagene udtrykte Standpunkter ubehandlede gennem dette Ting op til det andet Ting. Naar jeg fremhæver dette, nemlig at den Betænkning, som foreligger, ikke, som Betænkninger pleje at være, er Resultatet af omhyggelige Drøftelser, Overbejtelser og Forhandlinger i Udvalget, men er en Aflevering i raa Tilstand af de Ændringsforslag, som fremsattes fra to eller tre Sider i Udvalget, er det noget, som jeg er nødt til at gøre, for at man kan forstaa de Ændringsforslag, som foreligger fra min egen Side. Disse Forslag, et godt Hundrede i Tallet, ere altsaa de samme, som jeg stillede, da Ændringsforslagene indaldtes; det er Forslag, som ikke ere bleve kritiserede i Udvalget, lige saa lidt som jeg har haft Lejlighed til at anvende nogen Kritik over for Flertallets Standpunkt i Udvalget. Det er altsaa en Forslagsrække, der ikke staar saaledes, som en saadan Række plejer at staa, som et Resultat af en Ildprøve af kritiske fra forskellige Sider; det er de Ønsker, jeg har opstillet i første Rinde, og som skulde være drøftede, og hvis Gennemførlighed skulde have været undersøgt, men ikke er blevet det i Udvalget, fordi man paa Forhaand gav Afstald paa at søge at overbevise hinanden. Det er ikke Meningen, at det, som jeg her siger, skal tjene som Undskyldning for, at mine Forslag staa, som de staa. Jeg stillede dem i Udvalget, fordi jeg ansaa dem for berettigede, og jeg fastholder dem her, fordi jeg fremdeles anser dem for berettigede, og fordi ingen har gjort Forsøg paa at godtgøre deres Urigtighed. Men, som det blev sagt for nyligt, man plejer ikke at stille saadanne Ting op som et Ultimatum, og selvfølgelig er min Forslagsrække da heller ikke noget Ultimatum, allermindst da det forholder sig, som jeg har sagt, at dens enkelte Poster slet ikke ere drøftede, saa jeg ikke har haft Lejlighed til at høre mig for en muligt velbegrundet Kritik. Forslagene ere for at nævne det i korte Træk, for en Tredjedels Vedkommende Udtøyt for Ønsket om at bevare den nuværende Loldbeskyttelse, saa længe der ikke er paavist gode Grunde til, at den bør nedlægges; for en anden Tredjedels Vedkommende tilfugte Forslagene at stabe det danske Arbejde bedre og sikrere Naar over for Udlandets Konkurrence ved Forhøjelse af nogle bestaaende Loldafgifter og Indførelse af enkelte ny. De øvrige Forslag indeholde